31979L0795

22.9.1979. EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS L 239/1

KOMISIJAS DIREKTĪVA 79/795/EEK

(1979. gada 20. jūlijs),

ar ko tehnikas attīstībai pielāgo Padomes Direktīvu 71/127/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisku transportlīdzekļu atpakaļskata spoguļiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 70/156/EEK (1970. gada 6. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu [1], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 78/547/EEK [2], un jo īpaši tās 11., 12. un 13. pantu,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 71/127/EEK (1971. gada 1. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisku transportlīdzekļu atpakaļskata spoguļiem [3],

tā kā, ņemot vērā iegūto pieredzi un pašreizējās tehnoloģijas, tagad ir iespējams papildināt attiecīgos noteikumus, padarīt tos stingrākus un labāk pielāgot faktiskajiem testu apstākļiem;

tā kā Padomes Direktīva 71/127/EEK paredz, ka jāizstrādā no vadītāja sēdekļa regulējamu ārējo atpakaļskata spoguļu specifikācijas, tiklīdz to atļauj tehnoloģijas attīstība;

tā kā šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi Komiteja to direktīvu pielāgošanai tehnikas attīstībai, kuras attiecas uz tehnisko šķēršļu atcelšanu tirdzniecībā mehānisko transportlīdzekļu nozarē,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo Direktīvu 71/127/EEK groza šādi.

1. Direktīvas 3. panta 2. punkta pēdējo daļu groza šādi:

"Nav atbilstīgs apstiprinātajam tipam pirmās daļas nozīmē, ja nav ievērotas I pielikuma 2. punkta prasības."

2. Direktīvas 7. pantu aizstāj ar šādu pantu:

"1. No 1980. gada 1. februāra neviena dalībvalsts atpakaļskata spoguļu dēļ nedrīkst:

a) — atteikt EEK tipa apstiprinājuma piešķiršanu mehāniskā transportlīdzekļa tipam, izsniegt Direktīvas 70/156/EEK 10. panta 1. punkta pēdējā ievilkumā minēto dokumentu vai piešķirt valsts tipa apstiprinājumu, vai

— aizliegt transportlīdzekļu nodošanu ekspluatācijā,

ja attiecīgā tipa transportlīdzekļa vai šo transportlīdzekļu atpakaļskata spoguļi atbilst šīs direktīvas prasībām;

b) — atteikt EEK detaļas tipa apstiprinājuma vai valsts tipa apstiprinājuma piešķiršanu atpakaļskata spoguļa tipam, ja šie atpakaļskata spoguļi atbilst šīs direktīvas noteikumiem, vai

[1] OV L 42, 23.2.1970., 1. lpp.
[2] OV L 168, 26.6.1978., 39. lpp.
[3] OV L 68, 22.3.1971., 1. lpp.

— aizliegt laist tirgū atpakaļskata spoguļus, uz kuriem ir šajā direktīvā noteiktā EEK detaļas tipa apstiprinājuma zīme.

2. No 1981. gada 1. oktobra dalībvalsts:

a) — neizsniedz Direktīvas 70/156/EEK 10. panta 1. punkta pēdējā ievilkumā minēto dokumentu par tāda transportlīdzekļa tipu, kura atpakaļskata spoguļi neatbilst šīs direktīvas noteikumiem,

— var atteikt valsts tipa apstiprinājuma piešķiršanu transportlīdzekļa tipam, kura atpakaļskata spoguļi neatbilst šīs direktīvas noteikumiem;

b) — nepiešķir EEK detaļas tipa apstiprinājumu atpakaļskata spoguļa tipam, ja tas neatbilst šīs direktīvas noteikumiem,

— var atteikt valsts detaļas tipa apstiprinājuma piešķiršanu atpakaļskata spoguļa tipam, ja tas neatbilst šīs direktīvas noteikumiem.

3. No 1984. gada 1. oktobra dalībvalstis:

— var aizliegt tādu transportlīdzekļu nodošanu ekspluatācijā, kuru atpakaļskata spoguļi neatbilst šīs direktīvas noteikumiem,

— var aizliegt laist tirgū atpakaļskata spoguļus, uz kuriem nav šajā direktīvā paredzētās EEK detaļas tipa apstiprinājuma zīmes."

3. Direktīvas I, II un III pielikumu aizstāj ar šīs direktīvas I, II, III un IV pielikumu.

2. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā noteikumi, kas vajadzīgi, lai ne vēlāk kā līdz 1980. gada 1. februārim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

3. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1979. gada 20. jūlijā

Komisijas vārdā –

Komisijas loceklis

Étienne DAVIGNON

I PIELIKUMS

1. DEFINĪCIJAS

1.1. "Atpakaļskata spogulis" ir jebkura ierīce, izņemot sarežģītas optiskas sistēmas, piemēram, periskopus, ar ko 3.4. punktā noteiktās redzamības zonās paredzēts nodrošināt skaidru aizmugures redzamību.

1.2. "Salona atpakaļskata spogulis" ir 1.1. punktā noteiktā ierīce, ko var uzstādīt transportlīdzekļa pasažieru salonā.

1.3. "Ārējais atpakaļskata spogulis" ir 1.1. punktā noteiktā ierīce, ko var uzstādīt uz transportlīdzekļa ārējās virsmas.

1.4. "Papildu atpakaļskata spogulis" ir atpakaļskata spogulis, izņemot 1.1. punktā noteiktā tipa ierīci, ko var uzstādīt transportlīdzekļa salonā vai ārpusē ar noteikumu, ka tas atbilst 2. punkta noteikumiem, izņemot 2.1.1., 2.2. un 2.3.4. punkta noteikumus.

1.5. "Atpakaļskata spoguļa tips" nozīmē ierīces, kurām neatšķiras turpmāk minētie būtiskie parametri:

1.5.1. atpakaļskata spoguļa atstarojošās virsmas izliekuma izmēri un rādiuss;

1.5.2. atpakaļskata spoguļu konstrukcija, forma vai materiāli, tajā skaitā savienojums ar virsbūvi.

1.6. "Atpakaļskata spoguļa klase" apzīmē visas ierīces, kam ir viens vai vairāki kopīgi parametri vai funkcijas. Salona atpakaļskata spoguļi iedalās I klasē. Papildu salona atpakaļskata spoguļi iedalās Is klasē.

Ārējie atpakaļskata spoguļi iedalās II un III klasē.

Papildu ārējie atpakaļskata spoguļi iedalās IIs un IIIs klasē.

1.7. "r" ir izliekuma rādiusu vidējais rādiuss, ko mēra uz atstarojošās virsmas saskaņā ar šā pielikuma 1. papildinājuma 2. punktā aprakstīto metodi.

1.8. "Izliekuma pamatrādiusi vienā atstarojošās virsmas punktā (r_i)" ir vērtības, ko nosaka ar 1. papildinājumā paredzēto iekārtu un mēra uz atstarojošās virsmas loka, kas iet caur spoguļa centru paralēli *b* segmentam, ko paredz 2.2.2.1. punkts, un uz loka, kas ir perpendikulārs šim segmentam.

1.9. "Izliekuma rādiuss vienā atstarojošās virsmas punktā (r_p)" ir izliekuma pamatrādiusu r_i un r'_i vidējais aritmētiskais, t.i.„:

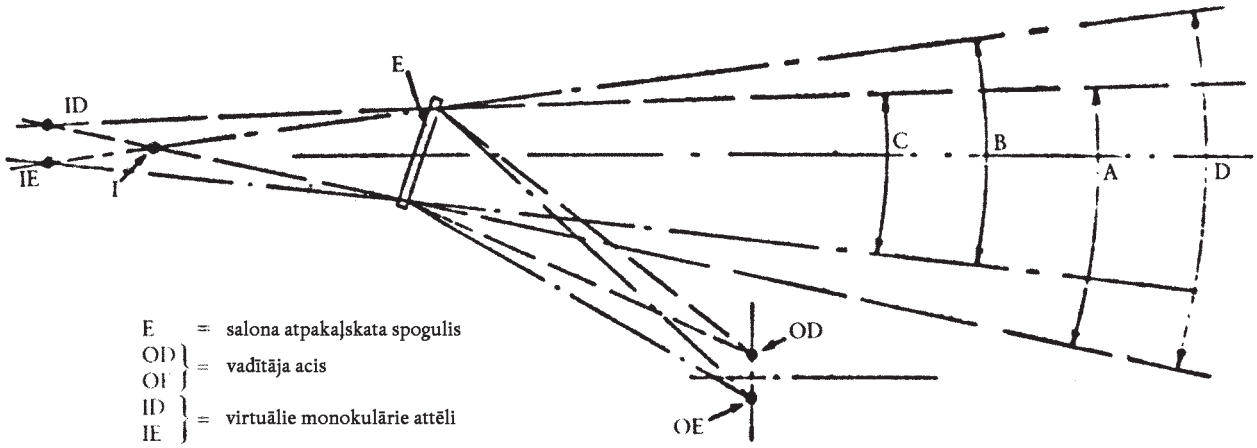
$$r_p = \frac{r_i + r'_i}{2}$$

1.10. "Spoguļa centrs" ir atstarojošās virsmas redzamā laukuma centrs.

1.11. "Atpakaļskata spoguļa sastāvdaļu izliekuma rādiuss" ir tā apļa loka rādiuss "c", kas visvairāk atbilst attiecīgās daļas izliektajai formai.

1.12. "Vadītāja redzes punkti" ir divi punkti, kas viens no otra atrodas 65 mm attālumā un vertikāli ir 635 mm virs IV pielikumā noteiktā vadītāja sēdekļa R punkta. Taisnā līnija, kas savieno šos punktus, iet perpendikulāri transportlīdzekļa gareniskajai vertikālajai vidus plaknei. Tā segmenta centrs, kas savieno abus redzes punktus, ir uz gareniskās vertikālās plaknes, kam jāšķērso paredzētā vadītāja sēdekļa centrs, ko nosaka transportlīdzekļa ražotājs.

1.13. "Ambinokulārā redzamība" ir visa redzamības zona, ko iegūst, pārklājoties labās un kreisās acs monokulārās redzamības zonām (skatīt shēmu zemāk).

E = salona atpakaļskata spogulis
OD, OE = vadītāja acis
ID, IE = virtuālie monokulārie attēli
I = virtuālais ambinokulārais attēls
A = kreisās acs redzes leņķis
B = labās acs redzes leņķis
C = binokulārais redzes leņķis
D = ambinokulārais redzes leņķis

1.14. "Transportlīdzekļa tips attiecībā uz atpakaļskata spoguļiem" ir transportlīdzekļi, kam turpmāk minētie galvenie aprīkojumi ir vienādi:

1.14.1. virsbūves aprīkojumi, kas samazina redzamības zonu;

1.14.2. R punkta koordinātas;

1.14.3. noteiktie atpakaļskata spoguļa novietojumi un tipi.

1.15. "M_1, M_2, M_3, N_1, N_2 un N_3 kategoriju transportlīdzekļi" ir transportlīdzekļi, kas noteikti Direktīvas 70/156/EEK I pielikumā.

2. NOTEIKUMI, KAS ATTIECAS UZ ATPAKAĻSKATA SPOGUĻU EEK DETAĻAS TIPA APSTIPRINĀJUMU

2.1. **Vispārīgās specifikācijas**

2.1.1. Visiem atpakaļskata spoguļiem jābūt regulējamiem.

2.1.2. Atstarojošās virsmas mala jāievieto turētājā, kam pa perimetru visos punktos un visos virzienos vērtība "c" ≥2,5 mm. Ja atstarojošā virsma ir izvirzīta ārpus turētāja, izliekuma "c" rādiuss izvirzītās daļas malā nedrīkst būt mazāks kā 2,5 mm, un atstarojošajai virsmai jāiebīdās turētājā, ja vislielākā izvirzījuma punktam pieliek 50 N lielu spēku attiecībā pret turētāju, horizontālā virzienā apmēram paralēli transportlīdzekļa gareniskajai vidus plaknei.

2.1.3. Ja atpakaļskata spogulis ir uzstādīts uz plaknes virsmas, izliekuma "c" rādiusam jābūt vismaz 2,5 mm visās daļās neatkarīgi no ierīces noregulējuma, tajā skaitā arī tajās daļās, kas joprojām ir savienotas ar balstu pēc 2.4.2. punktā paredzētā testa, ja šīs daļas statiskā stāvoklī varētu nonākt kontaktā ar lodi, kuras diametrs ir vai nu 165 mm – salona atpakaļskata spogulim – vai arī 100 mm – ārējam atpakaļskata spogulim.

2.1.3.1. Prasības, kas attiecībā uz rādiusu paredzētas 2.1.3. punktā, nepiemēro tādu stiprinājuma iedobumu vai padziļinājumu malām, kuru diametrs vai garākā diagonāle ir mazāka par 12 mm ar noteikumu, ka šīs malas ir neasas.

2.1.4. Tās ierīces konstrukcijai, ar ko atpakaļskata spoguli piestiprina pie transportlīdzekļa, jābūt konstruētai tā, ka vismaz daļai no virsmas, pie kuras piestiprināta ierīce, iet cauri cilindrs ar 50 mm rādiusu, kura ass ir tā šarnīra vai rotācijas ass vai viena no asīm, kas nodrošina atpakaļskata spoguļa novirzīšanos attiecīgā trieciena virzienā.

2.1.5. Attiecīgos noteikumus nepiemēro 2.1.2. un 2.1.3. punktā minētajām ārējo atpakaļskata spoguļu daļām, kas ir izgatavotas no materiāla, kura *Shore A* cietība nepārsniedz 60.

2.1.6. Ja salona atpakaļskata spoguļu daļas ir izgatavotas no materiāla, kura *Shore A* cietība ir mazāka par 50, un ir piestiprinātas pie monolīta balsta, 2.1.2. un 2.1.3. punkta prasības piemēro vienīgi balstam.

2.2. **Izmēri**

2.2.1. Salona atpakaļskata spoguļi *(I klase)*

Atstarojošās virsmas izmēriem jābūt tādiem, lai uz tās varētu uzzīmēt taisnstūri, kura vienas malas garums ir 4 cm, bet otras malas garums ir "a" cm, kur

$$a = 15 \text{ cm} \times \frac{1}{1 + \frac{1\,000}{r}}$$

2.2.2. *Ārējie atpakaļskata spoguļi (II un III klase)*

2.2.2.1. Atstarojošās virsmas izmēriem jābūt tādiem, lai uz tās varētu uzzīmēt:

— taisnstūri ar 4 cm augstu malu, kura pamata garums centimetros ir "a",

— segmentu, kas ir paralēls taisnstūra sānu malai un kura garums centimetros ir "b".

2.2.2.2. "a" un "b" minimālās vērtības ir sniegtas šajā tabulā:

Atpakaļskata spoguļu klase	Transportlīdzekļu kategorijas, kam konstruēti atpakaļskata spoguļi	a	b
II	M_2, M_3, N_2 un N_3	$\frac{17}{1 + \frac{1\,000}{r}}$	20
III	M_1 un N_1	$\frac{13}{1 + \frac{1\,000}{r}}$	7

2.3. **Atstarojošā virsma un atstarojuma koeficienti**

2.3.1. Atpakaļskata spoguļa atstarojošajai virsmai jābūt vai nu plakanai vai sfēriski izliektai.

2.3.2. *Izliekuma rādiusu atstarpes*

2.3.2.1. Atstarpe starp r_i vai r'_i un r_p jebkurā atskaites punktā nedrīkst pārsniegt 0,15 r.

2.3.2.2. Atstarpe starp jebkuru izliekuma rādiusu (r_{p1}, r_{p2} un r^{p3}) un *r* nedrīkst pārsniegt 0,15 r.

2.3.2.3. Ja *r* nav mazāks par 3000 mm, 2.3.2.1. un 2.3.2.2. punktos norādīto vērtību 0,15 r aizstāj ar vērtību 0,25 r.

2.3.3. "r" vērtība nedrīkst būt mazāka kā:

— 1800 mm II klases atpakaļskata spoguļiem,

— 1200 mm I un III klases atpakaļskata spoguļiem.

2.3.4. Parastā atstarojuma koeficienta vērtība, ko nosaka saskaņā ar šā pielikuma 2. papildinājumā aprakstīto metodi, nedrīkst būt mazāka kā 40 %.

Ja spogulim ir divi režīmi ("dienas" un "nakts"), "dienas" režīmā jābūt iespējai atpazīt ceļu satiksmē izmantoto signālu krāsas. Parastā atstarojuma koeficienta vērtība "nakts" režīmā nedrīkst būt mazāka kā 4 %.

2.3.5. Atstarojošajai virsmai jāsaglabā 2.3.4. punktā noteiktie parametri, neraugoties uz ilgstošu nelabvēlīgu laika apstākļu iedarbību parastā pielietojumā.

2.4. **Testi**

2.4.1. Atpakaļskata spoguļu drošību pret triecieniem un locīšanu turētājā, kas piestiprināts pie kāta vai balsta, pārbauda 2.4.2. un 2.4.3. punktā aprakstītos veidos.

2.4.1.1. Tests, kas paredzēts 2.4.2. punktā, nav vajadzīgs II vai IIs klases ārējiem atpakaļskata spoguļiem, kam neatkarīgi no noregulējuma neviena daļa neatrodas zemāk par 2 m no zemes, ja transportlīdzekļa slodze atbilst tā maksimālajai tehniski pieļaujamajai masai.

Šādos gadījumos ražotājam ir jāiesniedz apraksts, kas paredz atpakaļskata spoguļa uzstādīšanu tādā veidā, ka jebkurā iespējamajā noregulējuma stāvoklī neviena tā daļa neatrodas zemāk par 2 m no zemes, ja transportlīdzekļa slodze atbilst tā maksimālajai tehniski pieļaujamajai masai.

Ja piemēro šo izņēmumu, balstu marķē ar neizdzēšamu simbolu $\underset{\underline{2m}}{\overset{\frown}{}}$ un izdara attiecīgu atzīmi tipa apstiprinājuma sertifikātā.

2.4.2. *Triecienizturības tests*

2.4.2.1. Testa iekārtas apraksts.

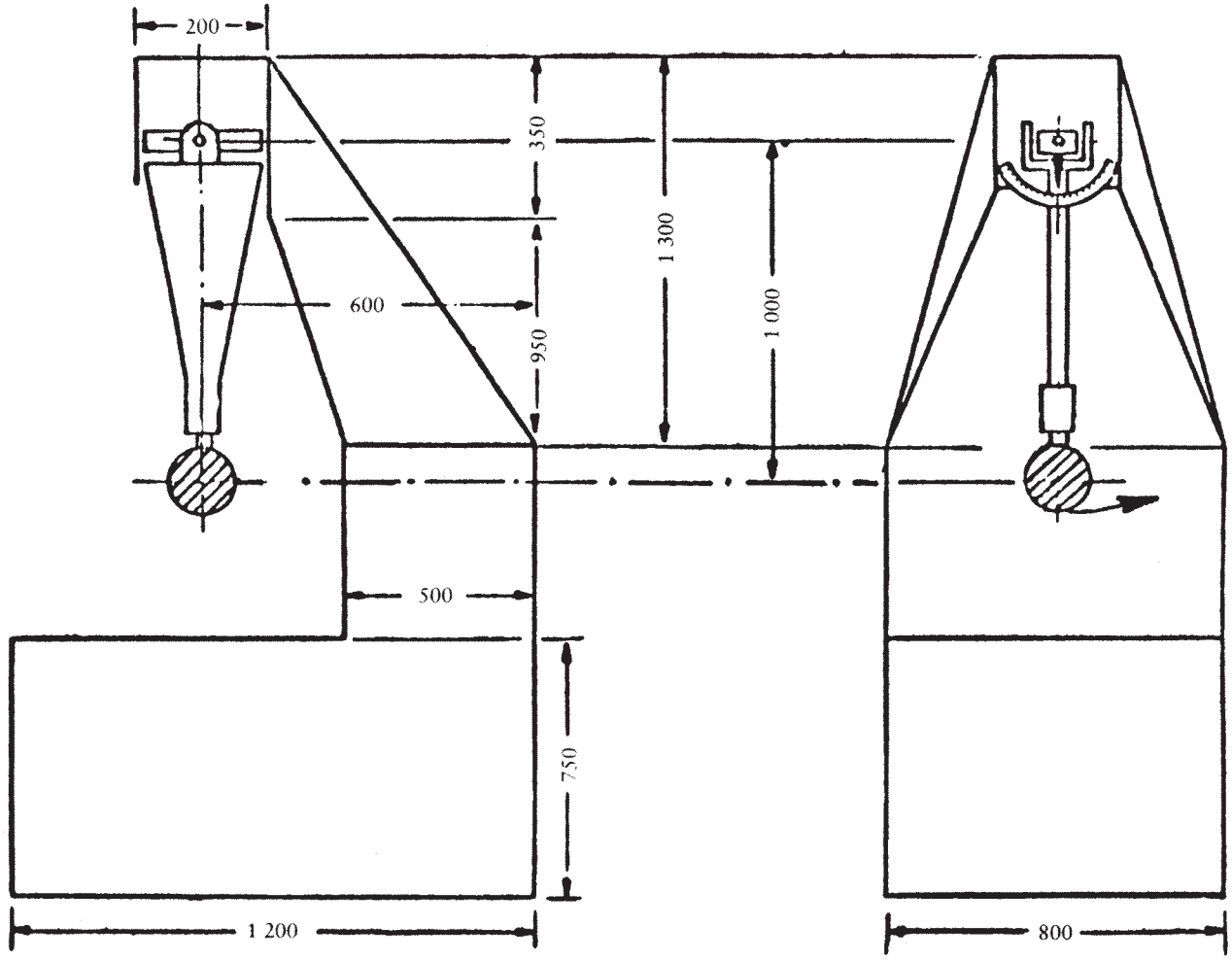
2.4.2.1.1. Testa iekārta ir no svārsta, kas svārstās taisnā leņķī ap divām horizontālām asīm, kuras viena pret otru atrodas taisnā leņķī un no kurām viena ir perpendikulāra attiecībā pret svārsta "palaišanas" trajektorijas plakni.

Svārsta galā ir āmurs, kas ir no cietas lodes ar diametru 165 ± 1 mm, kura pārklāta ar 5 mm biezu gumiju, kuras *Shore A* cietība ir 50.

Nodrošina ierīci, kas ļauj noteikt balsta maksimālo leņķi palaišanas plaknē.

Balstu, kas cieši piestiprināts pie svārsta rāmja, izmanto, lai paraugus turētu atbilstīgi 2.4.2.2.6. punktā norādītajām prasībām attiecībā uz triecienu.

1. attēls norāda testa ierīces parametrus un īpašas specifikācijas attiecībā uz konstrukciju.

1. attēls

2.4.2.1.2. Svārsta spēka impulsa centrs sakrīt ar tādas lodes centru, kas ir āmurs. Tas atrodas attālumā "1" no svārstību ass palaišanas plaknē, kas ir vienāda ar 1 m ± 5 mm. Svārsta mazākā masa ir m_o = 6 – 8 ± 0 – 0,5 kg ("m" attiecību pret svārsta kopējo masu "m" un attālumu "d" starp svārsta smaguma centru un tā rotācijas asi izsaka ar vienādojumu: $m_o = m \frac{d}{l}$).

2.4.2.2. Testa apraksts.

2.4.2.2.1. Procedūru, ko izmanto, lai piestiprinātu atpakaļskata spoguli pie balsta, iesaka ierīces ražotājs vai vajadzības gadījumā – transportlīdzekļa ražotājs.

2.4.2.2.2. Atpakaļskata spoguļa novietojums testa veikšanai.

2.4.2.2.2.1. Atpakaļskata spoguļus novieto svārsta trieciena ierīcē, lai asis, kas atrodas vertikāli un horizontāli, uzstādot atpakaļskata spoguli transportlīdzeklim saskaņā ar pieteicēja uzstādīšanas instrukcijām, atrastos līdzīgā novietojumā.

2.4.2.2.2.2. Ja atpakaļskata spogulis ir regulējams attiecībā pret pamatni, testu veic tādā stāvoklī, kurā pieteicēja nodrošinātā regulējuma robežās jebkurai šarnīrierīcei ir vismazākās iespējas darboties.

2.4.2.2.2.3. Ja atpakaļskata spogulim ir ierīce, ar ko regulēt tā attālumu no pamatnes, ierīce jānoregulē tādā stāvoklī, kurā attālums starp turētāju un pamatni ir vismazākais.

2.4.2.2.2.4. Ja atstarojošā virsma turētājā ir kustīga, to noregulē tā, lai augšējais stūris, kas atrodas vistālāk no transportlīdzekļa, būtu vistālāk izvirzīts attiecībā pret turētāju.

2.4.2.2.3. Izņemot 2. testu salona atpakaļskata spoguļiem (sk. 2.4.2.2.6.1. punktu), kad svārsts ir vertikālā stāvoklī, horizontālajai un vertikālajai gareniskajai asij, kas iet caur āmura centru, jāiet caur 1.10. punktā noteikto spoguļa centru. Svārsta svārstību gareniskais virziens ir paralēls transportlīdzekļa gareniskajai vidus plaknei.

2.4.2.2.4. Ja saskaņā ar 2.4.2.2.1. un 2.4.2.2.2. punktā paredzētajiem nosacījumiem, kas reglamentē regulējumu, atpakaļskata spoguļa daļas ierobežo āmura brīvu atgriešanos, trieciena punkts jāpārvieto virzienā, kas ir perpendikulārs attiecīgajai rotācijas vai šarnīra asij.

To nedrīkst pārvietot tālāk nekā vajadzīgs tests izpildīšanai; minētā pārvietošana jāierobežo tādējādi, ka:

— vai nu āmura galā esošā lode paliek vismaz tangenciālā stāvoklī attiecībā pret cilindru, kā noteikts 2.1.4. punktā,

— vai arī punkts, kurā notiek saskare ar āmuru, atrodas vismaz 10 mm no atstarojošās virsmas malas.

2.4.2.2.5. Tests ir šāds – āmuram ļauj krist no augstuma, kas atbilst svārsta stāvoklim 60° leņķī pret vertikāli, lai āmurs atsitas pret atpakaļskata spoguli brīdī, kad svārsts nonāk vertikālā stāvoklī.

2.4.2.2.6. Atpakaļskata spoguļus pakļauj triecienam dažādos turpmāk minētajos novietojumos.

2.4.2.2.6.1. Salona atpakaļskata spoguļi

— 1. tests. Trieciena punkts ir noteikts 2.4.2.2.3. punktā. Triecienam jābūt tādam, lai āmurs atsistos pret atpakaļskata spoguļa atstarojošās virsmas pusi.

— 2. tests. Trieciena punkts ir uz aizsargietvara malas, lai radītais trieciens veido 45° leņķi ar spoguļa plakni un atrodas horizontālā plaknē, kas iet caur spoguļa centru. Triecienu vērš pret atstarojošās virsmas pusi.

2.4.2.2.6.2. Ārējie atpakaļskata spoguļi

— 1. tests. Trieciena punkts ir noteikts 2.4.2.2.3. vai 2.4.2.2.4. punktā Triecienam jābūt tādam, lai āmurs atsistos pret atpakaļskata spoguļa atstarojošās virsmas pusi.

— 2. tests. Trieciena punkts ir noteikts 2.4.2.2.3. vai 2.4.2.2.4. punktā. Triecienam jābūt tādam, lai āmurs atsistos pret to atpakaļskata spoguļa pusi, kas ir pretēja atstarojošās virsmas pusei.

2.4.3. *Kātam piestiprinātā turētāja liekšanas tests*

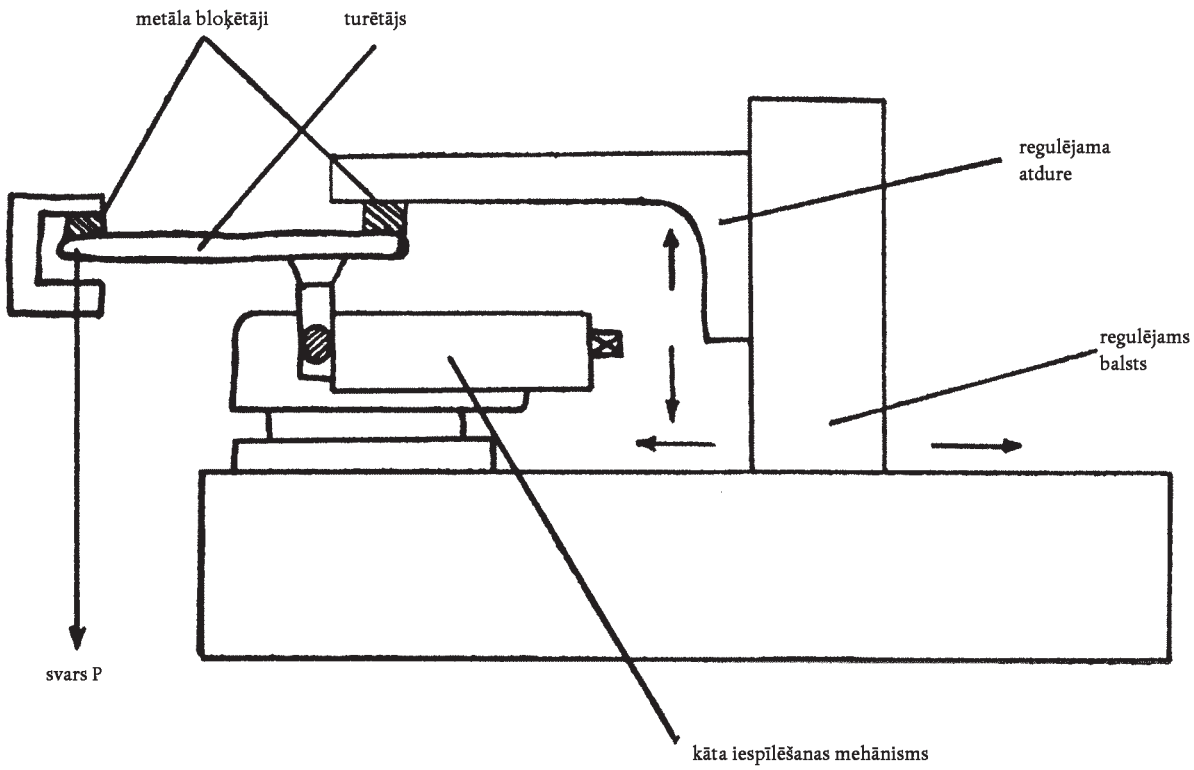
2.4.3.1. Testa apraksts

Turētāju horizontāli ievieto ierīcē, lai stingri varētu iespīlēt stiprinājuma regulējamās daļas. Virzienā uz turētāja lielāko malu ar 15 mm platu fiksētu atduri, kas aptver turētāju visā platumā, nofiksē galu, kas atrodas vistuvāk stiprinājuma punktam uz regulējamās daļas.

Otrā galā turētājam uzliek atduri, kas ir identisks iepriekšminētajam, lai var pielikt norādīto testa slodzi (2. attēls).

Kā norādīts 2. attēlā, to turētāja galu, kas ir pretējs galam, kuram pieliek spēku, var iespīlēt nevis vienkārši nobloķēt.

Atpakaļskata spoguļu turētāju liekšanas testa ierīces paraugs

2. attēls

2.4.3.2. Testa slodze ir 25 kg. To pieliek vienu minūti.

2.5. **Testu rezultāti**

2.5.1. Testos, kas aprakstīti 2.4.2. punktā, svārstam jāturpina svārstīties pēc trieciena tādā veidā, lai balsta stāvokļa projekcija palaišanas plaknē veido vismaz 20° leņķi attiecībā pret vertikāli.

Leņķa mērījuma precizitāte ir ± 1°.

Šo prasību nepiemēro atpakaļskata spoguļiem, kas piestiprināti pie vējstikla un kam pēc testa piemēro 2.5.2. punktā izvirzīto prasību.

2.5.2. Ja 2.4.2. punktā aprakstīto testu laikā, kas paredzēti pie vējstikla piestiprinātiem atpakaļskata spoguļiem, salūst atpakaļskata spoguļa stiprinājums, atlikušās daļas izvirzījums virs pamatnes nedrīkst būt lielāks kā 1 cm, un pēc testa atlikušajai konfigurācijai jāatbilst 2.1.3. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

2.5.3. Spogulis nedrīkst saplīst 2.4.2. un 2.4.3. punktā aprakstīto testu laikā. Spoguļa saplīšana tomēr ir pieļaujama, ja ir izpildīts viens no turpmāk minētajiem nosacījumiem:

2.5.3.1. Stikla gabali joprojām turas pie turētāja aizmugurējās daļas vai virsmas, kas stingri savienota ar turētāju; stikla daļēja atdalīšanās no turētāja aizmugurējās daļas ir pieļaujama ar noteikumu, ka atstatums starp plaisām nepārsniedz 2,5 mm. Pieļaujama sīku lausku atdalīšanās no stikla virsmas trieciena punktā.

2.5.3.2. Spogulis ir izgatavots no neplīstoša stikla.

2.6. **EEK detaļas tipa apstiprinājuma nosacījumi un marķēšana**

2.6.1. *EEK detaļas tipa apstiprinājuma pieteikums*

2.6.1.1. Atpakaļskata spoguļa tipa EEK detaļas tipa apstiprinājuma pieteikumu iesniedz preču zīmes vai tirdzniecības nosaukuma īpašnieks vai viņa pilnvarots pārstāvis.

2.6.1.2. Visu veidu atpakaļskata spoguļu tipa apstiprinājuma pieteikumiem pievieno:

2.6.1.2.1. Tehnisku aprakstu, kurā jo īpaši norāda tā transportlīdzekļa tipu(-us), kam ir paredzēts atpakaļskata spogulis.

2.6.1.2.2. Pietiekami sīkus rasējumus, lai atpakaļskata spoguli varētu identificēt, kā arī uzstādīšanas instrukcijas – rasējumos jānorāda EEK detaļas tipa apstiprinājuma zīmes ieteicamais novietojums.

2.6.1.2.3. Četrus atpakaļskata spoguļus – trīs izmanto testos un vienu patur laboratorijā turpmākai pārbaudei, kas vēlāk var izrādīties vajadzīga. Laboratorija var pieprasīt papildu paraugu iesniegšanu.

2.6.2. *EK detaļas tipa apstiprinājuma zīme*

2.6.2.1. EEK detaļas tipa apstiprinājuma zīmi veido taisnstūris, kurā ir mazais burts "e", kam seko tās dalībvalsts pazīšanas burts (-i) vai cipars, kas piešķīrusi detaļas tipa apstiprinājumu:

1 Vācijai,

2 Francijai:,

3 Itālijai:,

4 Nīderlandei:,

6 Beļģijai:,

11 Apvienotajai Karalistei:,

13 Luksemburgai:,

18 Dānijai:,

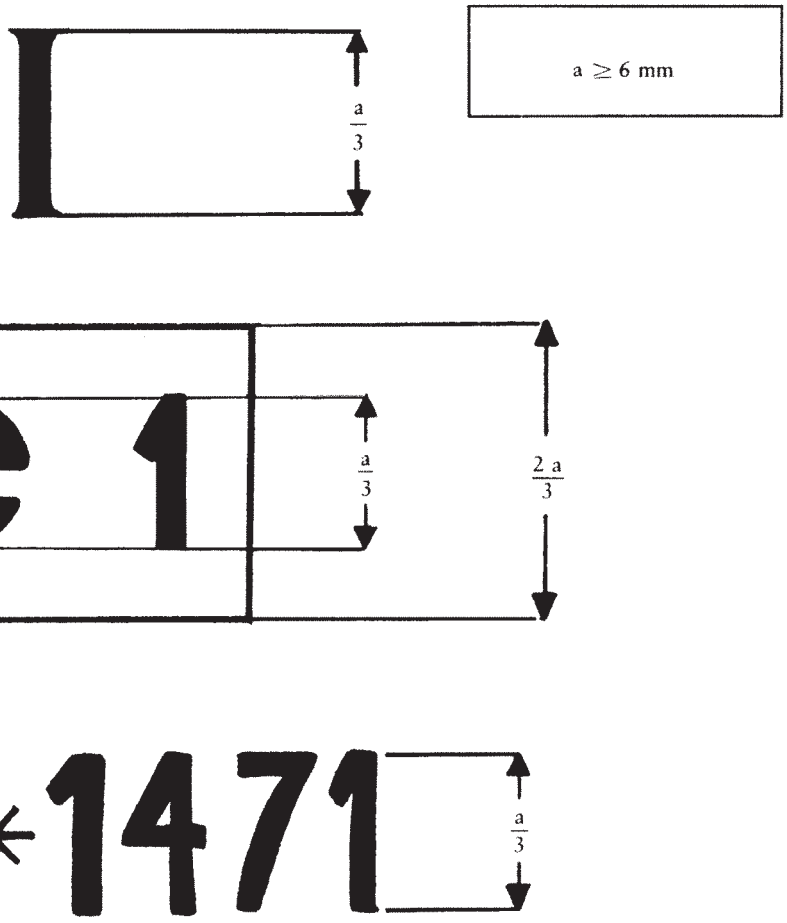
IRL Īrijai:.

Pie taisnstūra tajā jānorāda arī EEK detaļas tipa apstiprinājuma numurs.

Šo numuru veido detaļas tipa apstiprinājuma numurs, ko norāda attiecīgajam tipam aizpildītajā sertifikātā (skatīt II pielikumu), pirms kura ir divi skaitļi, kas norāda Padomes Direktīvas 71/127/EEK jaunākā grozījuma kārtas numuru dienā, kad piešķirts EEK detaļas tipa apstiprinājums. Grozījuma kārtas numuru un sertifikātā norādīto detaļas tipa apstiprinājuma numuru atdala ar zvaigznīti. Šīs direktīvas kārtas numurs ir 01.

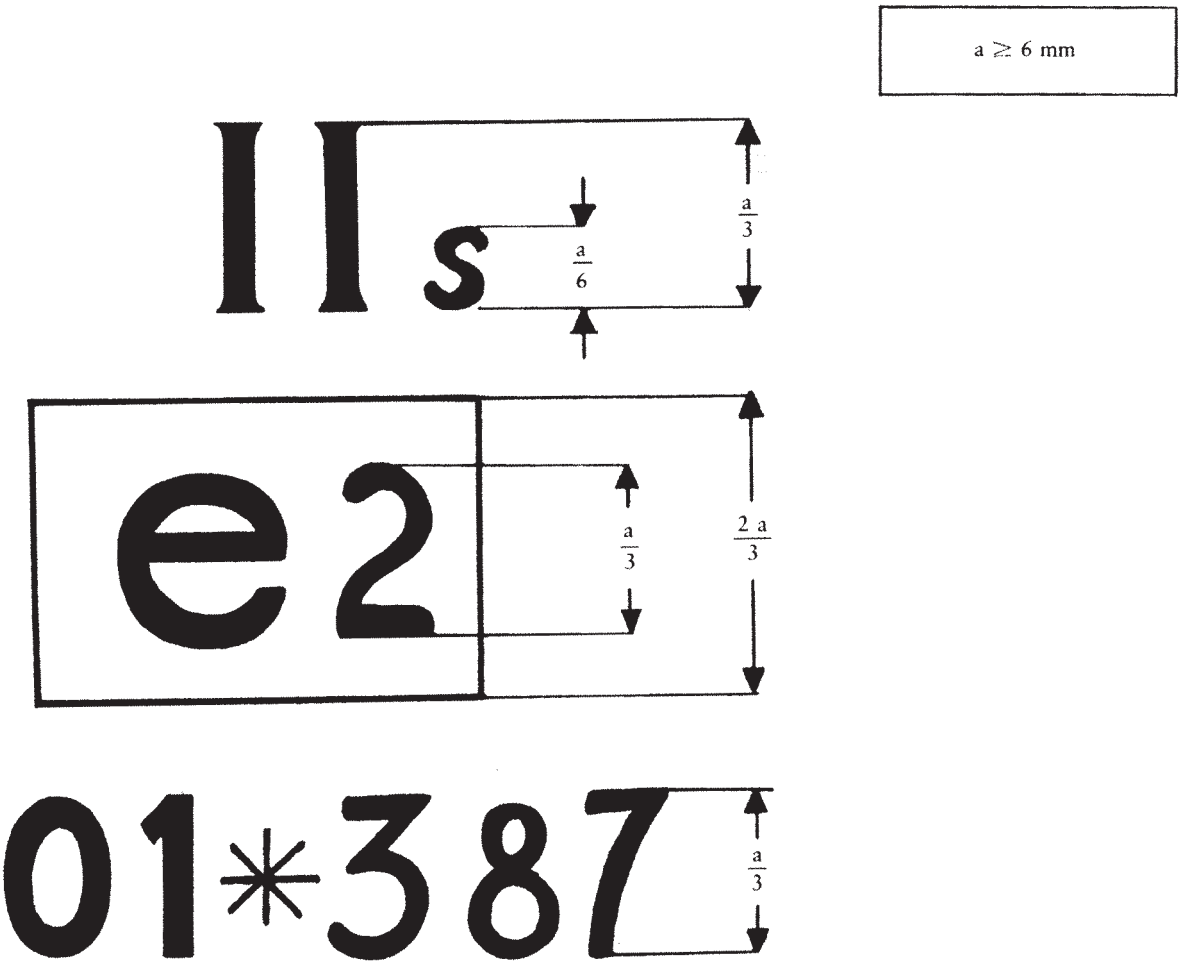
2.6.2.2. Ar iepriekšminēto EEK detaļas tipa apstiprinājuma zīmi (simbolu un numuru) neizdzēšami marķē nozīmīgu atpakaļskata spoguļa sastāvdaļu, lai tā būtu skaidri redzama pat tad, kad atpakaļskata spogulis ir uzstādīts uz transportlīdzekļa.

EEK detaļas tipa apstiprinājuma zīmju paraugi [1]

Izstrādājums ar iepriekšminēto EEK tipa apstiprinājuma zīmi ir I klases spogulis (salona atpakaļskata spogulis), kura tipu ir apstiprinājusi Vācija (e 1) ar numuru 01 * 1471.

[1] Attēlā norādītie skaitļi ir orientējoši.

Izstrādājums ar iepriekšminēto EEK tipa apstiprinājuma zīmi ir II klases spogulis (papildu ārējais atpakaļskata spogulis), kura tipu ir apstiprinājusi Francija (e 2) ar numuru 01 * 387.

3. PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ UZSTĀDĪŠANU TRANSPORTLĪDZEKĻOS

3.1. **Vispārīgi noteikumi**

3.1.1. Atpakaļskata spoguļi jāuzstāda tā, lai spogulis nekustētos, būtiski izmainot noteikto redzamības zonu, un nevibrētu tik ļoti, ka vadītājs varētu nepareizi uztvert attēlu.

3.1.1.1. Nosacījumiem, kas paredzēti 3.1.1. punktā, jābūt spēkā, kad transportlīdzeklis kustas ar ātrumu līdz 80 % no maksimālā paredzētā ātruma, bet nepārsniedz 150 km/h.

3.1.2. M_2, M_3, N_2 un N_3 kategoriju transportlīdzekļos uzstāda II klases ārējos atpakaļskata spoguļus, bet M_1 un N_1 kategorijas transportlīdzekļos uzstāda II vai III klases spoguļus.

3.2. **Skaits un novietojums**

3.2.1. Atpakaļskata spoguļi jānovieto tā, lai vadītājs, sēžot vadītāja sēdeklī parastā transportlīdzekļa vadīšanas stāvoklī, skaidri redzētu ceļu transportlīdzekļa aizmugurē.

3.2.2. Visi M_1 un N_1 kategorijas transportlīdzekļi jāaprīko gan ar salona, gan ar ārējo atpakaļskata spoguli. Ārējais atpakaļskata spogulis jāuzstāda transportlīdzekļa kreisajā pusē dalībvalstīs, kurās labās puses satiksme, un transportlīdzekļa labajā pusē dalībvalstīs, kurās kreisās puses satiksme.

3.2.2.1. Ja salona atpakaļskata spogulis neatbilst 3.4.2. punktā noteiktajām prasībām, transportlīdzeklim jāuzstāda papildu ārējais atpakaļskata spogulis. Papildu ārējais atpakaļskata spogulis jāuzstāda transportlīdzekļa labajā pusē dalībvalstīs, kurās labās puses satiksme, un transportlīdzekļa kreisajā pusē dalībvalstīs, kurās kreisās puses satiksme.

3.2.2.2. Ja salona atpakaļskata spogulis vispār nenodrošina aizmugures redzamību, tā uzstādīšanu nepieprasa.

3.2.3. Visus M_2, M_3, N_2 un N_3 kategoriju transportlīdzekļus aprīko ar diviem ārējiem atpakaļskata spoguļiem – pa vienam katrā transportlīdzekļa sānā.

3.2.4. Ārējie atpakaļskata spoguļi ir redzami pa sānu logiem vai caur to vējstikla daļu, ko notīra vējstikla tīrītāji. Šo noteikumu tomēr nepiemēro ārējiem atpakaļskata spoguļiem, kas uzstādīti M_2 un M_3 kategoriju transportlīdzekļu labajā pusē dalībvalstīs, kurās ir labās puses satiksme, un tās pašas kategorijas transportlīdzekļu kreisajā pusē dalībvalstīs, kurās ir kreisās puses satiksme.

3.2.5. Ja transportlīdzeklis ir šasijas/kabīnes veidā, nosakot redzamības zonu, ražotājs paredz minimālo un maksimālo virsbūves platumu un vajadzības gadījumā imitē to ar manekenu galvu plāksnēm. Tipa apstiprinājuma sertifikātā norāda visas transportlīdzekļu un spoguļu konfigurācijas, kas pārbaudītas testos.

3.2.6. Nav atļauts izmantot divu plakņu vai "dubulto" spoguli, ja ir vajadzīgas abas plaknes, lai izpildītu prasības attiecībā uz redzamības zonu. Ja pamatstikls tomēr atbilst visām II vai III klases spoguļu prasībām, šāds spogulis ir atļauts. Papildu stiklu ņem vērā, nosakot augstumu no zemes un projekciju saskaņā ar 3.2.10. punktu. Papildu stikla apvalkam arī jāatbilst 2.1.2. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

3.2.7. Paredzētajam ārējam atpakaļskata spogulim transportlīdzekļa vadītāja pusē jābūt novietotam tā, lai izveidojas ne vairāk kā 55° leņķis starp transportlīdzekļa garenisko vertikālo vidus plakni un vertikālo plakni, kas iet caur atpakaļskata spoguļa centru un tās 65 mm garās taisnās līnijas centru, kas savieno abus vadītāja redzes punktus.

3.2.8. Atpakaļskata spoguļus nedrīkst izvirzīt ārpus transportlīdzekļa virsbūves vairāk nekā vajadzīgs, lai izpildītu prasības attiecībā uz 3.4. punktā noteikto redzamības zonu.

3.2.9. Ja transportlīdzekļa ar kravu ārējā atpakaļskata spoguļa apakšējā mala atrodas mazāk nekā 2 m virs zemes, šo ārējo atpakaļskata spoguli nedrīkst izvirzīt vairāk kā 0,20 m ārpus transportlīdzekļa kopējā platuma, ko nosaka, neņemot vērā atpakaļskata spoguļus.

3.2.10. Ievērojot 3.2.8. un 3.2.9. punkta prasības, atpakaļskata spoguļus drīkst izvirzīt ārpus transportlīdzekļu pieļaujamā maksimālā platuma.

3.3. **Regulēšana**

3.3.1. Salona atpakaļskata spogulim jābūt regul0ējamam no vadītāja sēdekļa.

3.3.2. Ārējam atpakaļskata spogulim, kas atrodas vadītāja pusē, jābūt regulējamam no transportlīdzekļa iekšpuses, kad durvis ir aizvērtas, kaut arī logs var būt atvērts. Spoguli tomēr var bloķēt vajadzīgajā stāvoklī vienīgi no ārpuses.

3.3.3. Prasības, kas minētas 3.3.2. punktā, nepiemēro ārējiem atpakaļskata spoguļiem, kam nav vajadzīga regulēšana, lai tos varētu atgriezt iepriekšējā stāvoklī pēc izkustināšanas.

3.4. **Redzamības zonas**

3.4.1. *Vispārīgi noteikumi*

Turpmāk noteiktās redzamības zonas jāpiemēro attiecībā uz ambinokulāro redzamību, kad acis atrodas "vadītāja redzes punktos", kā noteikts iepriekšējā 1.12. punktā. Redzamības zonas nosaka, kad transportlīdzeklis ir braukšanas kārtībā, kā paredzēts Direktīvas 70/156/EEK I pielikuma 2.6. punktā, un tā priekšējā sēdeklī papildus ir nosēdināts viens pasažieris, kura svars ir 75 kg ± 1 %. Tie jānosaka caur logiem, kuru kopējais gaismas caurlaidības faktors ir vismaz 70 %, ko nosaka perpendikulāri virsmai.

3.4.2. *Salona atpakaļskata spogulis*

Redzamības zonai jābūt tādai, lai vadītājs var redzēt vismaz 20 m platu, plakanu ceļa horizontālo daļu, kas centrēta ap transportlīdzekļa garenisko vertikālo vidusdaļu un stiepjas no 60 m aiz vadītāja redzes punktiem līdz apvārsnim (3. attēls).

3.4.2.1. Redzamības zonas samazināšana, ko rada pagalvji un, piemēram, saulessargi, aizmugures logu tīrītāji un sildelementi, ir pieļaujama ar noteikumu, ka šādas ierīces kopumā neaizsedz vairāk par 15 % no paredzētās redzamības zonas, ja to projicē vertikālā plaknē perpendikulāri transportlīdzekļa gareniskajai vidus plaknei.

3.4.3. *Kreisās puses ārējie atpakaļskata spoguļi transportlīdzekļiem, ko vada pa ceļa labo pusi, un labās puses ārējie atpakaļskata spoguļi transportlīdzekļiem, ko vada pa ceļa kreiso pusi*

3.4.3.1. Redzamības zonai jābūt tādai, lai vadītājs var redzēt vismaz 2,5 m platu plakanu ceļa horizontālo daļu, kuru labajā pusē (ja transportlīdzekli vada pa ceļa labo pusi) vai kreisajā pusē (ja transportlīdzekli vada pa ceļa kreiso pusi) nodala plakne, kas ir paralēla vertikālajai gareniskajai vidus plaknei, kura iet caur transportlīdzekļa vistālāko punktu kreisajā pusē (ja transportlīdzekli vada pa ceļa labo pusi) vai labajā pusē (ja transportlīdzekli vada pa ceļa kreiso pusi), un kura stiepjas no 10 m aiz vadītāja redzes punktiem līdz apvārsnim (4. attēls).

3.4.4. *Labās puses ārējie atpakaļskata spoguļi transportlīdzekļiem, ko vada pa ceļa labo pusi, un kreisās puses ārējie atpakaļskata spoguļi transportlīdzekļiem, ko vada pa ceļa kreiso pusi*

3.4.4.1. Redzamības zonai jābūt tādai, lai vadītājs var redzēt vismaz 3,5 m platu plakanu ceļa horizontālo daļu, kuru kreisajā pusē (ja transportlīdzekli vada pa ceļa labo pusi) vai labajā pusē (ja transportlīdzekli vada pa ceļa kreiso pusi) nodala plakne, kas ir paralēla transportlīdzekļa vertikālajai gareniskajai vidus plaknei un iet caur transportlīdzekļa vistālāko punktu labajā pusē (ja transportlīdzekli vada pa ceļa labo pusi) vai kreisajā pusē (ja transportlīdzekli vada pa ceļa kreiso pusi), un kura stiepjas no 30 m aiz vadītāja redzes punktiem līdz apvārsnim.

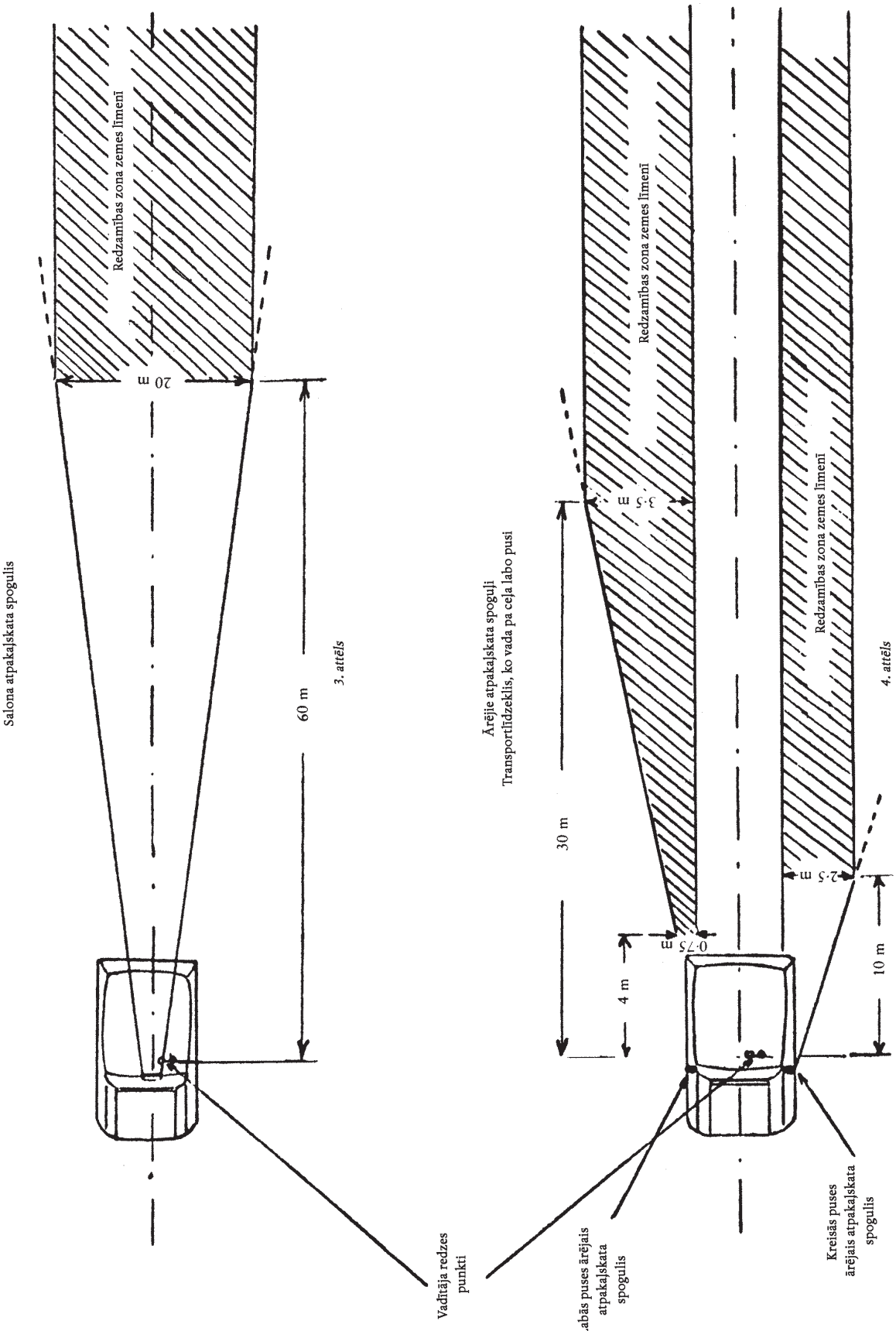
3.4.4.2. Turklāt vadītājam jāredz ceļš 0,75 m platumā no punkta 4 m attālumā aiz vertikālās plaknes, kas iet caur vadītāja redzes punktiem (4. attēls).

3.4.5. *Traucējumi*

Nosakot iepriekšminētās redzamības zonas, neņem vērā durvju rokturu, kontūrgaismas lukturu, aizmugures buferu izvirzījumu traucējumus un ar virsbūvi saistītus traucējumus, kas ir līdzīgi iepriekšminēto sastāvdaļu traucējumiem.

3.4.6. *Testa procedūra*

Redzamības zonu nosaka, novietojot jaudīgus gaismas avotus redzes punktos un pārbaudot gaismu, ko atstaro vertikāls monitora ekrāns. Var izmantot citas ekvivalentas metodes.

Redzamības zona zemes līmenī
20 m
Salona atpakaļskata spogulis
60 m
Vadītāja redzes punkti
3. attēls
Redzamības zona zemes līmenī
3·5 m
Ārējie atpakaļskata spoguļi
Transportlīdzeklis, ko vada pa ceļa labo pusi
30 m
4 m
0·75 m
2·5 m
10 m
Redzamības zona zemes līmenī
Labās puses ārējais atpakaļskata spogulis
Kreisās puses ārējais atpakaļskata spogulis
4. attēls

1. papildinājums

SPOGUĻA ATSTAROJOŠĀS VIRSMAS IZLIEKUMA "r" RĀDIUSA NOTEIKŠANAS PROCEDŪRA

1. MĒRĪJUMI

1.1. **Iekārta**

Izmanto 1. attēlā aprakstīto "sferometru".

1.2. **Mērījumu punkti**

1.2.1. Izliekuma pamatrādiusus mēra trijos punktos, kas atrodas pēc iespējas tuvāk tā atstarojošās virsmas loka vienai trešdaļai, pusei un divām trešdaļām, kas iet caur spoguļa centru paralēli *b* segmentam, vai tā loka punktos, kas iet caur spoguļa centru, kurš tam ir perpendikulārs, ja šis loks ir garāks.

1.2.2. Ja spoguļa izmēra dēļ nav iespējams veikt mērījumus I pielikuma 1.8. punktā noteiktajos virzienos, par testiem atbildīgie tehniskie dienesti var veikt mērījumus minētajā punktā divos perpendikulāros virzienos pēc iespējas tuvāk iepriekšminētajiem virzieniem.

2. IZLIEKUMA "r" RĀDIUSA APRĒĶINĀŠANA

"r", ko izsaka mm, aprēķina pēc šādas formulas:

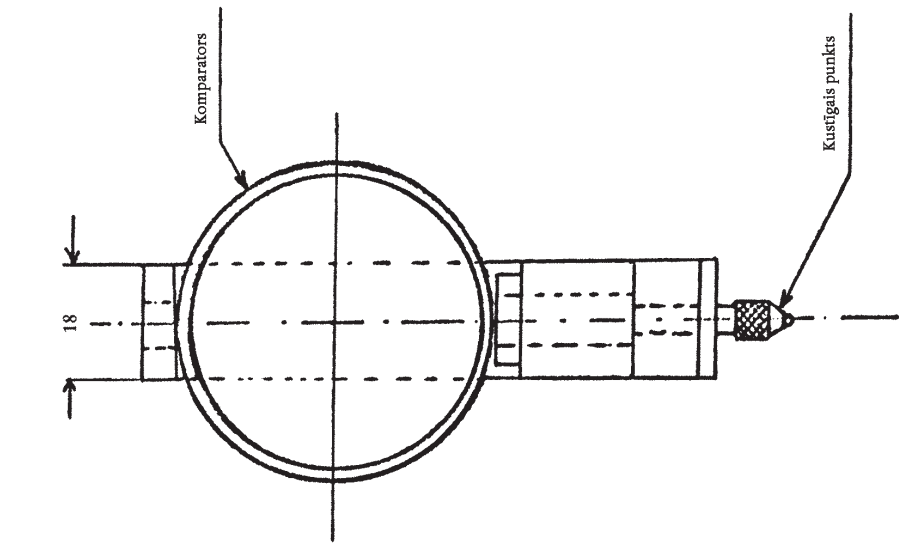
$$r = \frac{r_{p1} + r_{p2} + r_{p3}}{3}$$

kur:

r_{p1} = izliekuma rādiuss pirmajā mērījuma punktā,

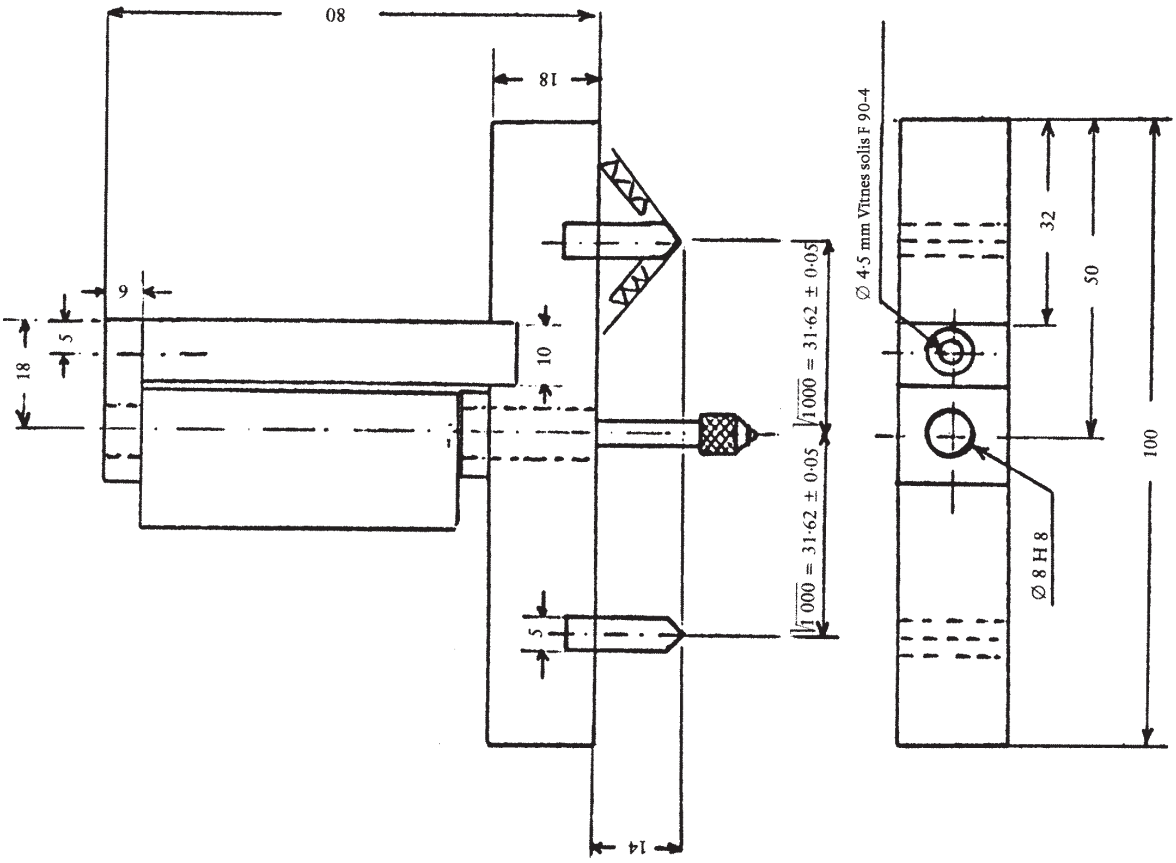
r_{p2} = izliekuma rādiuss otrajā mērījuma punktā,

r_{p3} = izliekuma rādiuss trešajā mērījuma punktā.

Komparators
Kustīgais punkts
18

[A]

1. attēls

80
18
9
5
18
10
5
14
Ø 4·5 mm Vītnes solis F 90-4
32
50
100
Ø 8 H 8

2. papildinājums

ATSTAROJUMA NOTEIKŠANAS TESTA METODE

1. DEFINĪCIJAS

1.1. "*CIE* standarta izstarotājs A[1]" – kolorimetrisks izstarotājs, kas veido pilnu izstarojuma avotu ar T_{68} = 2 855,6 K.

1.2. "*CIE* standarta avots A[1]" – gāzes volframa kvēlspuldze, kas darbojas korelētas krāsas temperatūrā T68 = 2 855,6 K.

1.3. "*CIE* 1931 standarta kolorimetrisks uztvērējs ([1])" – starojuma uztvērējs, kura kolorimetriskie parametri atbilst spektrālajām trihromatiskajām vērtībām $\bar{x}$ (λ), $\bar{y}$ (λ), $\bar{z}$ (λ) (skatīt tabulu).

1.4. "*CIE* spektrālās trihromatiskās vērtības" ([1]) – līdzvērtīga enerģijas spektra spektrālo elementu trihromatiskās vērtības *CIE* (XYZ) sistēmā.

1.5. "Fotooptiskā redzamība" ([1]) – redzamība ar neapbruņotu aci, kad tā ir pielāgojusies spilgtumam, kas atbilst vismaz vairākām kandelām uz kvadrātmetru.

2. IEKĀRTA

2.1. **Vispārīgi noteikumi**

Iekārtā ir gaismas avots, testa parauga turētājs, uztvērējs ar fotodetektoru un rādījumu skalu (skatīt 1. attēlu) un ārējās gaismas iedarbības novēršanas ierīces.

Uztvērējā var atrasties gaismu integrējoša lode, lai atvieglotu neplakanu (izliektu) spoguļu atstarojuma noteikšanu (skatīt 2. attēlu).

2.2. **Gaismas avota un uztvērēja spektrālie parametri**

Gaismas avots ir no *CIE* standarta avota A un ar to saistītas optiskas iekārtas, ar ko nodrošina gandrīz paralēlu gaismas staru kūli. Ieteicams izmantot sprieguma stabilizētāju, lai iekārtas darbības laikā saglabātu fiksētu lampas spriegumu.

Uztvērējā jābūt fotodetektoram, kura spektrālie rādījumi ir proporcionāli *CIE* (1931) standarta kolorimetriskā uztvērēja fotooptiskajai spilgtuma funkcijai (skatīt tabulu). Var izmantot jebkuru citu izstarotāja – filtra – uztvērēja kombināciju, kas nodrošina ekvivalentu *CIE* standarta izstarotāju A un fotooptisko redzamību. Ja uztvērējā izmanto integrējošo lodi, lodes iekšējo virsmu pārklāj ar matētu (difuzīvu) spektrāli neselektīvu baltu pārklājumu.

2.3. **Ģeometriskie nosacījumi**

Vēlams, lai pilnā stara leņķis (ϑ) ir 0,44 ± 0,09 rad (25 ± 5 °) no perpendikula attiecībā pret testējamo virsmu, un tam nav jāpārsniedz pielaides augšējā robeža (t.i., 0,53 rad vai 30 °). Uztvērēja ass veido leņķi (ϑ) ar šo perpendikulu, kas ir vienāds ar leņķi, ko veido pilnais staru kūlis (skatīt 1. attēlu). Saskaroties ar testējamo virsmu, pilnā staru kūļa diametrs nav mazāks kā 19 mm (0,75 collas). Atstarotais stars nav platāks kā fotodetektora jutīgā virsma, pārklāj vismaz 50 % no šīs virsmas un, cik iespējams, pārklāj to pašu virsmas segmentu, kas pārklāts iekārtas kalibrēšanas laikā.

Ja uztvērējā izmanto integrējošo lodi, lodes minimālais diametrs ir 127 mm (5 collas). Parauga un pilnā staru kūļa atveres lodē ir tik lielas, lai pa tām iekļūtu viss pilnais un atstarotais staru kūlis. Fotodetektoru novieto tā, lai tas neuztvertu tiešu gaismu ne no pilnā, ne arī no atstarotā staru kūļa.

([1]) Definīcijas ir ņemtas no CIE izdevuma 50 (45) International Electronical Vocabulary, Group 45 – apgaismojums.

2.4. **Fotodetektora rādījumu skalas elektriskie parametri**

Fotodetektora rādījums, ko nolasa no rādījumu skalas, ir gaismas intensitātes lineāra funkcija uz gaismas jutīgās virsmas. Lai atvieglotu reducēšanu līdz 0 un kalibrēšanas koriģēšanu, paredz (elektriskas un/vai optiskas) ierīces. Šādas ierīces neietekmē iekārtas spektrālo parametru linearitāti. Uztvērēja – rādījumu skalas precizitāte ir ± 2 % no pilnas skalas vai ± 10 % no nolasījuma lieluma – atkarībā no tā, kurš procents ir mazāks.

2.5. **Parauga turētājs**

Šajā mehānismā testa paraugs jāievieto tā, lai avota balsta un uztvērēja asis krustotos uz atstarojošās virsmas. Atstarojošā virsma var atrasties spoguļa parauga iekšpusē vai vienā vai otrā pusē atkarībā no tā, vai tas ir spogulis ar "pirmo virsmu", "otro virsmu" vai prizmatisks "atlokāma" tipa spogulis.

3. PROCEDŪRA

3.1. **Tiešās kalibrēšanas metode**

Tiešajā kalibrēšanas metodē par atskaites standartu izmanto gaisu. Šo metodi piemēro iekārtām, kas konstruētas tā, lai varētu veikt kalibrēšanu 100 % punktā, iešūpojot uztvērēju vajadzīgajā vietā tieši uz gaismas avota ass (skatīt 1. attēlu).

Izmantojot šo metodi, dažos gadījumos (piemēram, veicot zema atstarojuma virsmu mērījumus) vēlams izmantot kalibrēšanas starppunktu (starp 0 un 100 % uz skalas). Šādos gadījumos optiskajā ceļā ievieto neitrāla blīvuma filtru, kura caurlaidība ir zināma, un pēc tam koriģē kalibrēšanas kontrolskalu, līdz var nolasīt neitrālā blīvuma filtra caurlaidību procentos. Šo filtru noņem pirms atstarojuma mērījumu veikšanas.

3.2. **Netiešās kalibrēšanas metode**

Netiešās kalibrēšanas metodi piemēro, ja iekārtai ir fiksēta avota un uztvērēja ģeometrija. Vajadzīgs atbilstīgi kalibrēts un uzturēts atstarojuma standarts. Vēlams, lai šis atskaites standarts ir plakans spogulis, kura atstarojuma vērtība pēc iespējas vairāk līdzinās testa paraugu atstarojuma vērtībai.

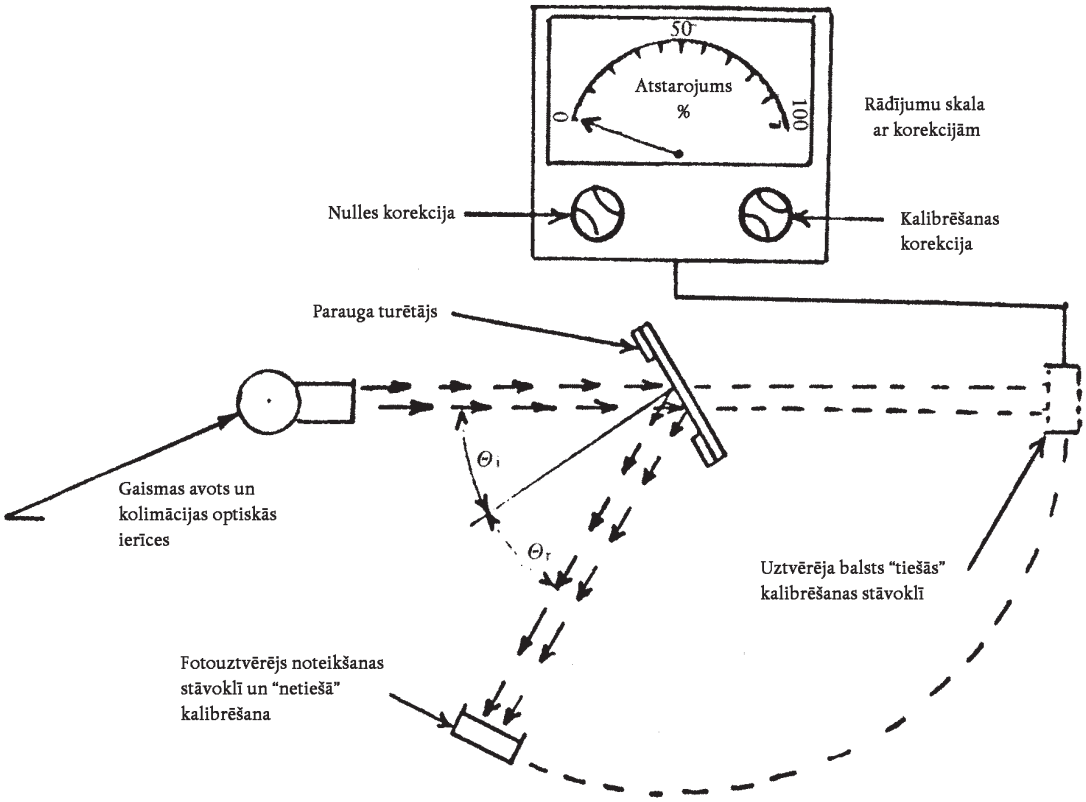
3.3. **Plakana spoguļa mērījumi**

Plakanu spoguļu paraugu atstarojumu var mērīt ar iekārtām, kurās izmantota vai nu tiešās vai netiešās kalibrēšanas metode. Atstarojuma vērtību nolasa tieši no rādījumu skalas.

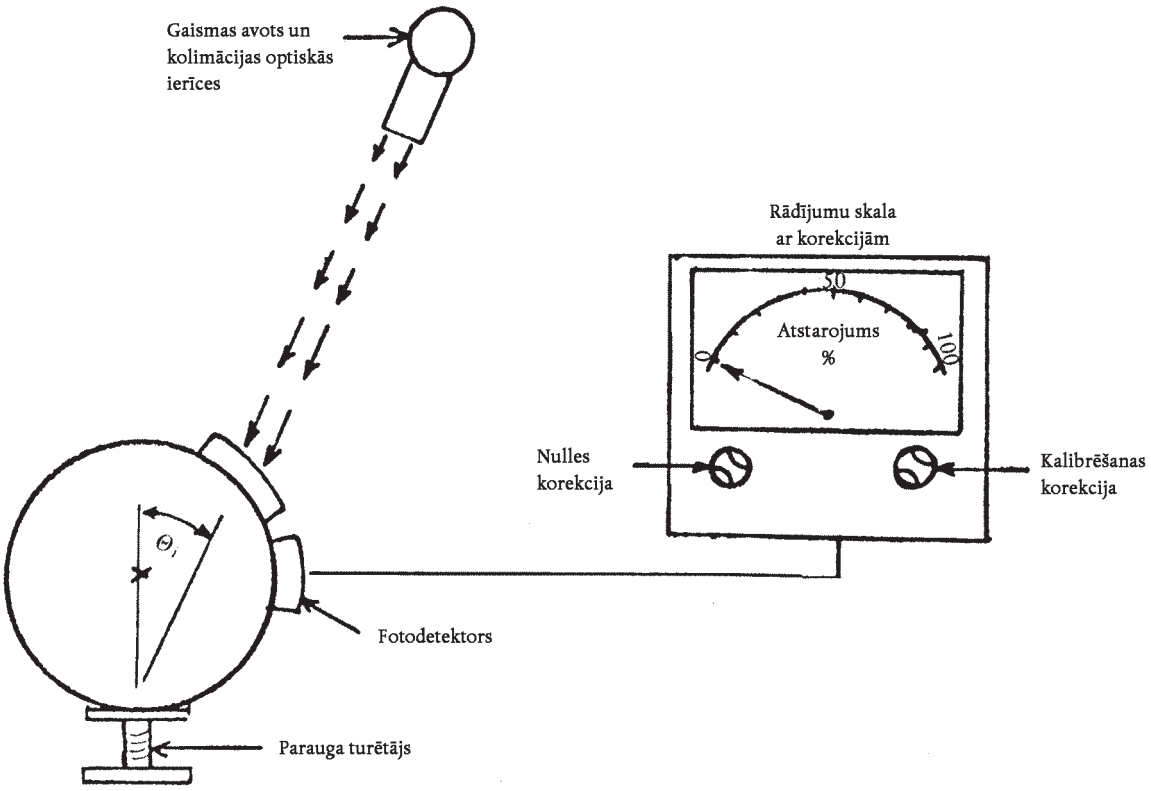
3.4. **Neplakana (izliekta) spoguļa mērījumi**

Neplakano (izliekto) spoguļu atstarojuma noteikšanā jāizmanto iekārtas, kuru uztvērējā ir integrējošā lode (skatīt 2. attēlu). Ja iekārtas rādījumu skala standarta spogulim ar E % atstarojumu uzrāda n_e dalījumus, nezināma atstarojuma spoguļa n_x dalījumi saskaņā ar formulu atbildīs X % atstarojumam.

$$X = E \frac{n_x}{n_e}$$

1. attēls. Vispārīgi attēlots reflektometrs, kas uzrāda divu kalibrēšanas metožu ģeometriju

2. attēls. Vispārīgi attēlots reflektometrs ar integrējošu lodi uztvērējā

CIE 1931 standarta kolorimetriskā uztvērēja [1] **spektrālās trihromatiskās vērtības**

(Šī tabula ir ņemta no *CIE* izdevuma 50 (45) (1970))

λ nm	$\bar{x}$ (λ)	$\bar{y}$ (λ)	$\bar{z}$ (λ)
380	0,001 4	0,000 0	0,006 5
390	0,l004 2	0,000 1	0,020 1
400	0,014 3	0,000 4	0,067 9
410	0,043 5	0,001 2	0,207 4
420	0,134 4	0,004 0	0,645 6
430	0,283 9	0,011 6	1,385 6
440	0,348 3	0,023 0	1,747 1
450	0,336 2	0,038 0	1,772 1
460	0,290 8	0,060 0	1,669 2
470	0,195 4	0,091 0	1,287 6
480	0,095 6	0,139 0	0,813 0
490	0,032 0	0,208 0	0,465 2
500	0,004 9	0,323 0	0,272 0
510	0,009 3	0,503 0	0,158 2
520	0,063 3	0,710 0	0,078 2
530	0,165 5	0,862 0	0,042 2
540	0,290 4	0,954 0	0,020 3
550	0,433 4	0,995 0	0,008 7
560	0,594 5	0,995 0	0,003 9
570	0,762 1	0,952 0	0,002 1
580	0,916 3	0,870 0	0,001 7
590	1,026 3	0,757 0	0,001 1
600	1,062 2	0,631 0	0,000 8
610	1,002 6	0,503 0	0,000 3
620	0,354 4	0,381 0	0,000 2
630	0,642 4	0,265 0	0,000 0
640	0,447 9	0,175 0	0,000 0
650	0,283 5	0,107 0	0,000 0
660	0,164 9	0,061 0	0,000 0
670	0,087 4	0,032 0	0,000 0
680	0,046 8	0,017 0	0,000 0
690	0,022 7	0,008 2	0,000 0
700	0,011 4	0,004 1	0,000 0
710	0,005 8	0,002 1	0,000 0
720	0,002 9	0,001 0	0,000 0
730	0,001 4	0,000 5	0,000 0
740	0,000 7	0,000 2 [1]	0,000 0
750	0,000 3	0,000 1	0,000 0
760	0,000 2	0,000 1	0,000 0
770	0,000 1	0,000 0	0,000 0
780	0,000 0	0,000 0	0,000 0

[1] Mainīts 1966. gadā (no 3 uz 2).

[1] Saīsināta tabula. $\bar{y}$ (λ) = V (λ) vertības ir noapaļotas līdz četrām decimāldaļām.

II PIELIKUMS

EEK DETAĻAS TIPA APSTIPRINĀJUMA SERTIFIKĀTS

Administratīvās iestādes nosaukums

Paziņojums par atpakaļskata spoguļa tipa EEK detaļas tipa apstiprinājuma piešķiršanu, atteikšanu vai atsaukšanu

EEK detaļas tipa apstiprinājuma numurs .....

1. Tirdzniecības nosaukums vai preču zīme .....
.....
2. Klase (I, II, III, Is, IIs, IIIs) (1).....
3. Ražotāja nosaukums un adrese .....
.....
4. Ražotāja pilnvarotā pārstāvja (ja tāds ir) nosaukums un adrese .....
.....
5. Simbols$\underline{\underline{\text{e}_{\text{m}}}}$, kas noteikts I pielikuma 2.4.1.1. punktā, jā/nē (1)
6. Iesniegts tipa apstiprinājumam .....
7. Laboratorija, kas veikusi testus .....
.....
8. Laboratorijas ziņojuma datums un numurs .....
9. EEK detaļas tipa apstiprinājuma piešķiršanas/atteikuma/anulēšanas datums (1).....
.....
10. Vieta .....
11. Datums .....
12. Tipa apstiprinājuma sertifikāta pielikumā ir šādi dokumenti ar iepriekš norādīto tipa apstiprinājuma numuru .....
.....
(atpakaļskata spoguli aprakstošas piezīmes, rasējumi, diagrammas un plāni)
Šie dokumenti jāiesniedz citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm pēc to pieprasījuma.
13. Piezīmes, ja tādas ir, attiecībā uz lietošanas ierobežojumiem un/vai uzstādīšanas nosacījumiem .....
.....

.....
(Paraksts)

(1) Lieko svītrot.

III PIELIKUMS

PIELIKUMS TRANSPORTLĪDZEKĻA EEK TIPA APSTIPRINĀJUMA SERTIFIKĀTAM ATTIECĪBĀ UZ ATPAKAĻSKATA SPOGUĻU UZSTĀDĪŠANU

(4. panta 2. punkts un 10. pants Padomes Direktīvā 70/156/EEK (1970. gada 6. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju tipa apstiprinājumu)

Administratīvās iestādes nosaukums

Ķ tipa apstiprinājuma numurs .....

..... attiecināšana uz citu tipu (1)

1. Transportlīdzekļa tirdzniecības nosaukums vai preču zīme .....

.....

2, Transportlīdzekļa tips .....

3. Ražotāja nosaukums un adrese .....

.....

4. Pilnvarotā pārstāvja (ja tāds ir) nosaukums un adrese .....

.....

5. Atpakaļskata spoguļu tirdzniecības nosaukums vai preču zīme un detaļas tipa apstiprinājuma numurs .....

.....

6. Transportlīdzekļa EEK tipa apstiprinājumu attiecina uz šādu atpakaļskata spoguļa tipu .....

.....

7. Vadītāja sēdekļa R punkta identificēšanas dati .....

.....

8. Maksimālie un minimālie virsbūves platumi, attiecībā uz kuriem atpakaļskata spogulim ir piešķirts tipa apstiprinājums (I pielikuma 3.2.5. punktā minētajām šasijām/kabīnēm)

9. Transportlīdzekļa EEK tipa apstiprinājuma pieteikums iesniegts .....

10. Tehniskais dienests, kas atbildīgs par atbilstības pārbaudi EEK tipa apstiprinājuma piešķiršanai .....

.....

11. Minētā dienesta ziņojuma sniegšanas diena .....

12. Minētā dienesta sniegtā ziņojuma numurs .....

13. EEK tipa apstiprinājums attiecībā uz atpakaļskata spoguļu uzstādīšanu ir piešķirts/atteikts (1).....

.....

14. EEK tipa apstiprinājums attiecībā uz atpakaļskata spoguļu uzstādīšanu, attiecinot to uz citu tipu, ir piešķirts/atteikts (2)

15. Vieta .....

16. Datums .....

17. Paraksts .....

(1) Vajadzības gadījumā norāda, vai sākotnējā EEK tipa apstiprinājuma attiecināšanu uz citiem tipiem veic pirmo, otro u.c. reizi.
(2) Lieko svītrot.

18. Šā sertifikāta pielikumā ir šādi dokumenti ar iepriekš norādīto tipa apstiprinājuma numuru:

— rasējumi, kuros norādīta atpakaļskata spoguļu uzstādīšana,

— rasējumi un plāni, kuros norādīti uzstādīšanas stāvokļi un tās konstrukcijas daļas parametri, uz kuras uzmontē atpakaļskata spoguļus,

— vispārīgs skats no priekšpuses, aizmugures un pasažieru salona, norādot, kur uzstādīti atpakaļskata spoguļi.

Šādi dokumenti jāiesniedz citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm pēc to pieprasījuma.

IV PIELIKUMS

H PUNKTA NOTEIKŠANAS UN R UN H PUNKTU RELATĪVO STĀVOKĻU PĀRBAUDES PROCEDŪRA

Piemēro Direktīvas 77/649/EEK III pielikuma atbilstīgās daļas.